

[Ninn-Hansen.]

de nødvendige. Nu forstår jeg, at den højtærede minister har den gammeldags indstilling, at når vi har disse gamle regler, der gælder for alle på arbejdsmarkedet, kan man ikke have særregler for funktionærernes vedkommende. Jeg kan overhovedet ikke forstå, hvor den højtærede minister vil hen med det standpunkt. Ministeren mente, det var min hensigt at drage en kløft mellem arbejdere og funktionærer. Jeg kan ikke forstå, hvordan den højtærede minister kan få dette til at stemme med min fremhævelse af udtalelsen fra De samvirkende Fagforbunds formand, hr. Eiler Jensen, der har udtrykt sin lyst til forhandling også med FTF, hvilket jeg udtalte min glæde over. Det, jeg har hævdede og fortsat vil hævde, er, at funktionærstanden må betragtes som en så afgørende befolkningsgruppe, at man hverken på den ene eller den anden måde kan placere den som et vedhæng til De samvirkende Fagforbund, men at den virkelig må have ret til at få sine egne selvstændige regler. Det er ikke tilfredsstillende for mig, når den højtærede minister i forbindelse med mine udtalelser om den modstand, der har været mod at give funktionærrepræsentanterne ret til på lige fod at arbejde sammen med andre i udvalg, kommissioner og nævn, kun står op og svarer: ja men vi har jo tilforordnede for funktionærgrupperne. Det var netop det, vi skulle se at komme væk fra, således at funktionærorganisationerne kan få deres placering på lige fod med andre. Jeg forstår, at fra den højtærede minister kan man ikke forvente nogen interesse for disse spørgsmål, og at man altså heller ikke kan forvente, at den højtærede minister vil sætte et arbejde i gang for en nødvendig ændring af funktionærloven. Så må det altså være andre, der påtager sig disse opgaver.

Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen tillagde mig en udtalelse, jeg ikke mener jeg har fremsat, og derfor ønskede jeg en berigtigelse umiddelbart efter, at det ærede medlem havde talt. Det ærede medlem

hævdede, at jeg havde sagt, han skulle holde op med at holde taler ude i landet. Det har jeg ikke sagt. Tværtimod har jeg den opfattelse, at det ærede medlem i sine taler giver udtryk for mange uhyre friske tanker, der måske lidt ofte er fremmede for socialdemokratiet, men det bliver tankerne ikke dårligere af, og heller ikke det ærede medlems udtalelser. Nej, det, jeg gerne ville sige til det ærede medlem, er, at nu synes jeg, debatten først og fremmest hører hjemme her i tinget, for det ærede medlem må jo vide, at hvis han vil fremme noget af det, han har sagt, må der lovændringer til. Jeg har altså gerne villet høre af det ærede medlem, om han virkelig mente noget med det, han sagde i sine taler ude i landet, og det er stadig væk mit spørgsmål til det ærede medlem. Jeg er stadig ikke helt klar over, hvordan det ærede medlem står med hensyn til den, synes jeg, meget farlige tanke, han har været fremme med om forhøjelse af benzinafgifterne. Da det ærede medlem ved, at en forhøjelse af disse afgifter vil betyde en almindelig forhøjelse af prisniveauet og vil ramme også de mennesker — og der er dog stadig væk en del — som ikke har motorkøretøjer, foruden naturligvis dem, der har motorkøretøjer, ved at fordyre driften, havde jeg håbet på, at vi kunne blive enige på det punkt, at vi ikke ville have nogen forhøjelse af benzinafgifterne, og det er i hvert fald mit partis opfattelse, ligesom det er partiet venstres.

Hvad angår det andet spørgsmål, nemlig omsætningsafgiften, forstår jeg, at det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen mener, vi må have en ændring af loven om omsætningsafgifter, men jeg forstår ærlig talt ikke det ærede medlems udtalelse om, at det ikke tilkommer ham at komme med forslag, fordi han er placeret på bageste række. Så vidt jeg ved, omtaler grundloven ikke rækkerne i folketinget. Det ærede medlem har sin grundlovshjemlede ret til at fremsætte de forslag, han synes er rigtige, og nu har vi fortalt det ærede medlem det, så han ved det, at med hensyn til ændringer